

Angelique en haar vriend leven volledig langs elkaar heen

‘Hoe blaas ik onze relatie nieuw leven in?’

Angelique (29) en Jeffrey (30) zijn ruim vier jaar bij elkaar en van enige spanning of opwindning is al lang geen sprake meer. Sterker nog, Angelique voelt zich inmiddels behoorlijk eenzaam en ongelukkig. Valt haar relatie nog te redden of kan ze er beter een punt achter zetten?

“Ik zat met mijn vriendinnen Saskia en Meike in een kroeg om bij te kletsen. ‘Wat kijk je sip,’ zei Saskia plotseling tegen me. ‘Is er iets aan de hand?’

Ik schrok op uit mijn gedachten. Betrapt. ‘Een beetje,’ bekende ik.

‘Wat dan?’ vroeg Meike geïnteresseerd.

Ik voelde een brok in mijn keel. ‘Ik weet niet of ik nog wel gelukkig ben met Jeffrey...’

Van de kaart

Jeffrey en ik hadden elkaar vierenhalf jaar eerder leren kennen, toen ik kwam werken bij het bedrijf waar hij accountmanager was. Toen ik hem voor de eerste keer zag in dat strakke pak van hem, maakte mijn hart een sprongetje. Wat een lekker ding! Het duurde niet lang voordat hij mij ook opmerkte en vanaf dat moment flirtten we er op los. Ik was compleet van de kaart als hij me een knipoog gaf, vooral als hij dat deed terwijl hij in gesprek was met de baas.

Tijdens een personeelsfeestje een halfjaar later waren we niet meer te houden. We belandden in een steegje naast de feestzaal, waar we elkaar zo'n beetje verslonden. Vanaf dat moment was de beer los. Waar en wanneer we maar konden, hadden we seks met elkaar. De lichamelijke aantrekkingskracht was immens. We hebben het zelfs een keer in het magazijn gedaan én een keer in de garage bij mijn ouders tijdens de kerstdagen.

Na een jaar gingen we samenwonen en ook toen was het nog een hete boel. Daarnaast deden we veel leuke dingen en hadden we lange gesprekken over van alles en nog wat. Met heimwee denk ik eraan terug. Het is namelijk allemaal verdwenen.

Jeffrey en ik leven compleet langs elkaar heen. We hebben inmiddels allebei een andere baan. Rond etenstijd komen we thuis en dan koken we samen, maar tegen de tijd dat het eten op tafel staat, zijn we door onze gespreksstof heen. Vervolgens zitten we maar een beetje te scrollen op onze telefoons. Een diep gesprek hebben we al tijden niet meer gevoerd. Soms doe ik wel een poging, maar ik krijg vaak nietszeggende antwoorden terug.

Laatst las ik op internet bijvoorbeeld iets interessants over een documentaire die we allebei hadden gezien. Ik las een stukje voor aan Jeffrey, maar zag dat het hem moeite kostte om zijn aandacht erbij te houden. Voor mij was het een poging om een leuk gesprek te starten, maar door Jeffrey's lauwe, nietszeggende reactie kwam het totaal niet van de grond. Het leek wel alsof hij niet kon wachten om zich weer in zijn eigen wereldje terug te trekken. Dat doe ik dus tegenwoordig zelf ook maar. Na het eten gaan we ieder onze eigen weg, om tegen een uur of twaalf naast elkaar in bed te kruipen. Soms hebben we dan seks, maar dat voelt als een verplicht nummertje. Een herhaling van de vorige keer... Het is al lang niet meer zo heet als toen.

Een paar weken terug besloot ik hem te verrassen met een weekendje weg. Lekker shoppen, 's avonds heerlijk uit eten... Ik had het net zo goed niet kunnen doen, want het was gewoon net als thuis: weinig gespreksstof, allebei scrollen op onze eigen telefoontjes. Die avond in bed hebben we nog wat gesekst, maar het kwam niet eens in de buurt van hoe het vroeger was. Ik was teleurgesteld, Jeffrey sloot tevreden zijn ogen. ‘Dat was lekker, schat,’ zei hij tot mijn grote verbazing. Na dat weekend heb ik een paar keer geprobeerd duidelijk

te maken hoe ik me voel. Jeffrey lijkt het echter niet heel serieus te nemen. ‘Logisch toch, dat het niet meer zoals in het begin is?’ zei hij. ‘We kennen elkaar inmiddels door en door.’ Hij knuffelde me. ‘Maar we houden toch van elkaar, schatje?’

Leeg gevoel

Meike was het helemaal met Jeffrey's reactie eens. ‘Het is allemaal normaal, maak je niet druk,’ zei ze. ‘Denk je dat ik met Hugo nog elke dag spetter of ellenlange gesprekken voer?’ ‘Maar toch, als je niet gelukkig bent, dan is er iets niet in orde,’ wierp Saskia tegen.

En dat denk ik nu ook. Maar wat het nou is, dat weet ik niet precies. Onze relatie is namelijk heus niet slecht. Mijn moeder reageerde dan ook erg fel toen ik het waagde om er met haar over te praten. ‘Je klinkt als een verwend nest,’ zei ze. ‘Jeffrey draagt je op handen, jullie hebben het hartstikke goed samen. Het is toch wat met die jeugd van tegenwoordig. Als het maar even niet spannend meer is, wordt er meteen gevlienderd naar de volgende. Alsof je daarmee na een paar jaar niet precies hetzelfde probleem krijgt.’ Dat is natuurlijk een goed punt. Stel dat ik Jeffrey zou verlaten en een nieuwe relatie zou krijgen - is het niet zo dat ook dan na een paar jaar de sleur opnieuw zal toeslaan?

Toch voel ik me eenzaam in onze relatie. Met een leeg gevoel ga ik elke dag naar huis. Mijn hart maakt al lang geen sprongetje meer als ik Jeffrey zie, maar ik weet niet of het nu aan hem ligt of aan mij... En bovenal: ik weet niet wat ik eraan moet doen. Zal ik het uitmaken? Of proberen om onze relatie op de een of andere manier nieuw leven in te blazen? Maar hoe dan?” ■